

'Phở' của các Anh cũng toàn là 'Cơm Nguội' Cả Thôi!

Các anh lúc nào cũng chán cơm thềm phở nhưng lấy đâu ra phở mà làm thế. Xin thưa, toàn là cơm nguội cả. Chúng ta toàn đi ăn lần ăn lộn cơm nguội của nhau rồi khen ngon.

Lời đầu tiên, xin được cảm ơn những người chồng, người cha chân chính và mẫu mực vì đã làm trụ cột gia đình, là chỗ dựa, bờ vai chở che cho gia đình vợ con mỗi khi đông bão. Nhưng trong khuôn khổ bài viết này, xin được có đôi lời gửi tới các anh, hy vọng không phải ai trong số các anh cũng như vậy.

Ngày nào cũng chùng ẩy công việc, phải trở về nhà nhìn một khuôn mặt đã cũ mòn, lại đi kèm với giọng nói cầu nhàu khó chịu, thái độ cáu kỉnh và khả năng nói dai hơn vài quần bò thì thật cực hình. Vậy là khi nhìn thấy ở đâu đó một đối tượng xinh xắn bắt mắt, tính nết khác hẳn với "con gà mái già" ở nhà, chúng ta bỗng sinh ra ao ước rất thường tình là được tán tỉnh và sở hữu "con bồ câu dễ thương" đó. Rồi thường so sánh giữa bồ câu dịu dàng với gà mái luôn quang quác ở nhà, để thấy rằng đâu là trời, đâu là vực.

Chúng ta bắt đầu ao ước được sống bên bồ câu, với bầu trời cao vời vợi như mơ ước mà cảm thấy chán gà mái và cái vực sâu hoắm hoắm ở nhà. Nhưng các anh yên tâm đi, khi bồ câu dịu dàng ở vào vị trí hiện tại của gà mái già, bồ câu còn vượt bội ở mọi phương diện, thậm chí, cái vực mới còn sâu gấp vài lần vực cũ. Vì vậy nên các anh hãy tỉnh ngộ lại đi, đừng mơ mộng và ảo tưởng nữa. Người tình ngọt ngào lúc cặp bồ, không phải lúc nào cũng trở thành một người vợ đảm thắm khi anh kết hôn cùng với họ. Khi anh quan hệ với cô ấy, anh sẽ thấy thật tuyệt vời. Cô ấy dịu dàng, biết chia sẻ, lắng nghe, ở bên cô ấy anh thấy mình như được tiếp thêm sức sống mới, tươi trẻ yêu đời, không hề cảm thấy áp lực và mệt mỏi. Đơn giản thôi vì cô ấy chỉ là bồ, không phải gánh cùng anh nỗi lo cơm áo gạo tiền, không phải chung lưng với anh một mớ hỗn độn những trách nhiệm, nghĩa vụ, bổn phận, cũng không bao giờ đòi hỏi trách móc gì anh, bởi cô ấy chỉ là bồ, có quyền gì đâu mà trách móc.

Làm vợ mới khó, làm bồ ai chẳng làm được. Bồ câu dịu dàng của anh, khi trở về nhà với chồng con, hoặc trở thành vợ hai vợ ba vợ tư của anh, cũng cầu cạu quang quác chẳng khác gì mái già hiện tại đâu. Làm ơn đừng tô hồng cho con chim bồ câu để thấy gà mẹ ở nhà xấu đau xấu đớn. Ngoài công việc hàng ngày ở nơi làm việc, cô ấy còn phải trở về nhà với một núi công việc không tên, với con nhỏ con ốm, với cơm nước nhà cửa, đối nội đối ngoại, kế hoạch lớn nhỏ cho gia đình, cho con, các bà vợ không ngã quy vì kiệt sức là may lắm rồi.

Hàng ngày anh vẫn nghe những ngọt ngào chia sẻ từ bồ câu, vậy ai sẽ chia sẻ cùng gà mái già của anh? Chắc chắn sẽ có một ai đó. Xã hội hiện đại mà, thời của công nghệ thông tin, Internet, thời của những gã đàn ông hám của lạ, luôn muốn khẳng định sức hút và khả năng chinh phục của mình, muốn có thêm càng nhiều phụ nữ trong bộ sưu tập càng tốt. Thế nên sẽ chẳng bất ngờ khi một ngày nào đó, anh phát hiện ra gà mái già của mình cũng là bồ câu của ai đó. Chẳng mấy anh đủ mạnh để vượt qua cú sốc này, cũng chẳng mấy anh có đủ lòng vị tha để tha thứ cho vợ.

Bản chất của gà mái và bồ câu là giống nhau. Bản chất của ngoại tình cũng như nhau, vậy tại sao các anh sốc nặng? Thử hỏi, vợ có chán các anh không, có thậm so sánh các anh với những gã đàn ông phong nhã khác không? Có đấy. Mặc dù gã đó, về bản chất cũng chả khác gì các anh lúc ở nhà với vợ. Cũng bừa bãi lôi thôi, trắng hoa ong bướm, ngáy như kéo gỗ cả đêm, vô tâm hờ hững với vợ, chẳng bao giờ biết một cử chỉ lãng mạn là gì, thậm chí cũng sợ vợ một phép, giống y như anh.

Thực tế là như vậy đấy, các anh lúc nào cũng chán cơm thềm phở nhưng lấy đâu ra phở mà làm thế. Xin thưa, toàn là cơm nguội cả. Chúng ta toàn đi ăn lần ăn lộn cơm nguội của nhau rồi khen ngon. Thời của những mối tình tay ba đã qua từ lâu rồi, bây giờ là thời của những mối tình tay tư hoặc thậm chí nhiều tay hơn thế nữa. Xã hội hiện đại có những mặt tích cực và tiêu cực, mong các anh hãy vì gia đình, tương lai con cái mà sống lý trí hơn, đừng đổ lỗi cho tình cảm, bản năng, cho các nguyên nhân ABC này khác. Hãy nghĩ

cho vợ mình, hẳn cô ấy cũng thấy những khuyết thiếu, thay đổi từ anh, chỉ có điều cô ấy phản ứng như thế nào thôi.

Các anh cũng không cần phải ra sức khẳng định mình, chống lại quy luật nghiệt ngã của tạo hóa vì biết đang dần yếu đi, dần mất đi sức cuốn hút của thời trai trẻ. Người ta không làm thế khi cảm thấy tự tin. Cặp bồ, đó không phải là cách để khẳng định mình, cũng không phải là cách để tạo thành tích với những người khác. Thước đo sự trưởng thành và thành đạt của đàn ông nằm ở những giá trị hoàn toàn khác. Những giá trị nhân văn cao đẹp, mang tính sâu xa và cốt lõi trong cuộc sống, là sự nghiệp, gia đình con cái, đóng góp và vai trò của anh trong xã hội. Đó là điều người ta đánh giá về con người và nhân cách của anh, tình cảm và lòng biết ơn kính trọng của con cái dành cho anh. Ngoài ra còn là sự yêu thương và tin tưởng của vợ, chứ không phải một mối quan hệ qua đường, một phút giây say nắng ngã sóng nào đó, với một người đàn bà dễ dãi.

Còn nếu anh thật sự có tình cảm với cô A, cô X, cô H nào đó, muốn gắn bó cuộc đời còn lại với họ, hãy trao đổi thẳng thắn với vợ, đừng lừa dối cô ấy. Đừng làm tổn thương người vợ đã chịu nhiều hy sinh vất vả thiệt thòi vì anh. Lúc anh đến với cô ấy đường hoàng như thế nào thì khi ra đi cũng làm như vậy. Đừng làm cho cô ấy đau đớn, thù hận, khinh bỉ và coi thường anh, vì giữa anh với cô ấy còn có những đứa con, tương lai của chúng phụ thuộc hoàn toàn vào cha mẹ. Anh và cô ấy giống như những tấm gương để chúng soi vào, noi theo trong cuộc sống.

Các anh hãy sống bản lĩnh, nhân văn, lý trí hơn, để sau này một vài chục năm nữa, khi đã già nhìn lại quãng đường mình đi không thấy hổ thẹn, hối tiếc. Chẳng ai ăn phở được cả đời, cũng chẳng ai xóa được vết sẹo trên trán của chính mình. Các anh muốn làm sao thì làm, cơm nguội sắp trở thành phở hết cả rồi đấy.

(Không rõ tên tác giả)

Phở của ông A là cơm nguội của ông B.
đôi khi , phở của ông B lại là cơm nguội của ông A....
ta có phương trình:
Phở của A = cơm của B
Phở của B = cơm của A.
Từ đó, suy ra:

Phở của A = cơm của A

Phở của B = cơm của B.

Kết luận: Phở của A = cơm của A = phở của B = cơm của B, nghĩa là:

Úm ba la, chúng ta nên ở chung nhà, vì đều là Cộng sản?

Điều này có thực hiện được không? Xin thưa, được, với điều kiện là ông A và ông B đều không có súng!
hi hi hi....

Bài này viết rất đúng. May ông hay may bà o du cao sang hay ngheo hen, xấu hay đẹp... dda là con người thì cùng đều giống nhau có cái xấu và cũng có cái tốt. Lúc de thương, lúc de ghét, lúc cao nhào, lúc vui ve. Không ai hoàn toàn (perfect) cả. Vì thế, xin đúng tương bố xem chông/vô là cơm người và anh chàng và có hàng xóm là phở nông....sai bet. - TA